

Mikan kirje 1/2019 20.2.2019

Jatkoajalla

Aika monet lähtöjuhlat ehdimme täällä jo pitää ja kakkua tuli syötyä, mutta sitten tulikin pidennys työkauteen.

Jäin vielä muutamaksi kuukaudeksi hoitelemaan yhtenä viimeisistä tehtävistäni isoa kenttämme organisaatiomuutosta, joka on ollut vireillä jo pitkään. Yllätys yllätys, ihan kaikki yksityiskohdat eivät kuitenkaan ole menneet ihan kuin Strömsössä (vieläkö Strömsö pyörii telkkarissa?). Samalla on innostavaakin nähdä, miten toiminnot kentällämme ovat kehittyneet. Olen saanut olla mukana kaikissa vaiheissa siitä kun työ aloitettiin aivan nollassa, nähnyt kuinka se on mennyt eteenpäin ja nyt olen vielä mukana vaiheessa, jossa toimintoja siirretään kansallisiin käsiin. Oma maatoimistomme on ollut meidän suomalaisten tukikohta ja kiintopiste, jonka kautta hoidetaan sekä että hankkeet että myös monet hallinnolliset asiat kirjanpidosta viisumeihimme. Henkilöstö on vuosien varrella oppinut osaavaksi, ja on ilo työskennellä heidän kanssaan. Suhteet ovat enimmäkseen jo tasaveroisia ja myös kansalliselta henkilöstöltä tulee paljon omia aloitteita.

Osittain Ulkoministeriön linjauksista johtuen olemme nyt kansallistamassa maatoimistoamme kokonaan. Samalla työ on kehittynyt jo niin pitkälle, että voimme järjestönä siirtää painopistettä uusille ja vielä tavoittamattomille alueille. Vanhojen Mongolian-toimintojemme lähettivetoisen mallin on aika alkaa siirtyä historiaan, ja alamme valmistella uudenlaisia työtapoja. Jo aikaisemmin on tehty päätös perustaa kansallinen kansalaisjärjestö, jolle olemme siirtämässä toimintojamme. Aiheesta on paljon keskusteltu, sitä on ihmetelty, pelätty muutosta ja sitten innostottu. On ollut jännä seurata miten paikallinen henkilöstö on alkanut ottanut uuden järjestön perustamisen asiakseen, innostunut siitä ja vie sitä nyt itse eteenpäin. Minun tehtävänäni on tökkiä tätä prosessia eteenpäin. Siihen on liittynyt myös isoja linjakysymyksiä, sovittelua henkilöstön kanssa ja yllätäviä käännteitä, joita olen jäänyt hoitamaan tämän kevään ajaksi. Prosessi on liikkeellä, mutta vielä samalla kovasti kesken. Odotamme ja rukoilemme hyvää lopputulosta.

Samalla olen perannut hankkeiden asioita tavallista tarkemmin ja koittanut rakentaa yhä vähemmän meistä ulkomaalaisista riippuvia työkäytäntöjä. Hankerahat ovat edelleen varsin kilpailtuja, ja siksi meille oli valtavan iloinen uutinen, kun saimme joulukuun lopussa Ulkoministeriöltä tiedon kahden hankkeen hyväksymisestä Mongoliaan. Pyörätuolihdistyksen kanssa jatkamme jo aloitettua hanketta peräti neljä vuotta, mikä takaa heille myös taattua jatkuvuutta ja mahdollisuutta suunnitella toimintoja pitkällä tähtäimellä. Maaseudulla Arhangaisissa yksinhuoltajavanhempien, kuten termi nykyisin kuuluu, kanssa saamme jatkaa seuraavat kaksi vuotta. Kylväjän kannalta todella hienoa oli, että molemmat hankkeet jatkuvat eikä toimintoja tarvitse ajaa alas tai sulkea toimipisteitä. Tämä oli meille suuri rukousvastaus, lämmin kiitos kaikille tukijoille.

Näihin muutoksiin sisältyy myös monia epävarmuustekijöitä, ja joulukuussa meille alkoi tulla yhä selvemäksi, että voisi olla paikallaan, jos jatkan keväällä vielä muutaman kuukauden.

Alunperin tämä työ kauteni oli sovittu päätymään joulukuun lopussa. Arhangaisissa ehdimme pitää eri ystäväryhmien kanssa laskujeni mukaan peräti neljät lähtöjuhlat. Puheita pidettiin, kovasti kiitettiin ja kehuttiin toisiamme, muisteltiin menneitä ja muutama lahjakin tuli. Ehkä oli henkisesti hyvä irrottautua näin vanhoista kuvioista. Vuodenvaihteessa muutin Ulaanbaatarin vierasasuntoomme ja olen nyt siis maaseutuvuosien jälkeen pääkaupunkilainen. Teen nyt toimistollamme lähes kokopäiväisesti hallintotöitä uuden organisaatiomme eteenpäinviemiseksi. Tekemistä on paljon ja jatkuvasti on tehtävä erilaisia asioita ja ihmisiä koskevia päätöksiä alkaen henkilöstön työeduista ja päättyen uuden organisaation työvisioihin. Paljon on myös päivittäistä asioiden organisointia. Tutun kansallisen henkilöstön kanssa asiat kuitenkin menevät yllättävän mukavasti.

Vanhoja tuttujakin kuvioita jatkamme, niihin aikoihin kun saat tämän kirjeen, on meillä Arhangain seurakuntakoulun lähijakso menossa. Kyseessä on kurssi numero 2. Siunausta heille!

Jatkan täällä hiukan sen mukaan, miten tilanne kehittyy, mutta tällä hetkellä on työkausi sovittu päättyväksi vappuun. Tuo voisi olla aika sopiva hetki antaa viestikapula seuraavalla ja sitten asettua joksikin aikaa Suomeen Kylväjän työhön.

Rukousaiheita:

- Olemme kiitollisia kahdesta ulkoministeriön uutta rahoitusta saaneesta hankkeesta, rukoilemme hankkeille hyvää toteutusta ja että ne voivat palvella kohderyhmiään.
- Kentän suuri organisaatiomuutos
- Mikalle voimia ja viisautta moniin arjessa tehtäviin linjauksiin ja päätöksiin
- Viestikapulan vaihto uudelle lähettisukupolvelle kevään aikana.

Laitan tähän loppuun muutaman kuvan Etelä-Korean pääkaupungista Seoulistä, jossa pidin muutaman päivän hengähdystaukoa ihan vaan turisteillessa. Katumarkkinoita, eksoottisia ruokia etenkin merenelävistä ja muuta leppoisaa. Ristejä ja kirkkoja näkyi todella ihan kaikkialla.

